

Dolaskom u Kloštar Ivanić trapisti pomalo uređuju
zapušteni samostan, otvaraju novicijat i školu za oblate

Trapisti u Kloštru (II. dio)

mons. I. Božinović

On se već tada zauvijek oprostio s Marijom Zvijezdom i odlučio je život sa svojom redovničkom zajednicom započeti na novom mjestu. Dolaskom u Kloštar Ivanić trapisti pomalo uređuju zapušteni samostan, otvaraju novicijat i školu za oblate. Opat Fulgencije traži od Svete Stolice da uspostavi opatiju u Kloštru Ivaniću i uspijeva u tome. Dana 2. svibnja 1970. godine Sveta Stolica je potvrdila opatiju Marija Zvijezda u Kloštru Ivaniću, a samostan u Banjaluci postao je filijala. O tome piše dom Otto: „Do takvog stanja došlo je poslije potresa 1969. godine. Tada je bilo potrebno pronaći sklonište za smještaj zajednice. Kasnije je to sklonište postalo i sjedište opatije, a Marija Zvijezda postala je podružnica. Uvjet 'sine qua non' tog premještaja bijaše: da se Marija Zvijezda mora održati. Ako bi zbog malog broja redovnika zajednica morala odlučiti živjeti samo na jednom mjestu. Marija Zvijezda ne bi trebalo da bude ni u kom slučaju zatvorena ili napuštena bez nove odluke zajednice i bez izvještaja o tome, bilo oeu Imedijatu ili o. Generalu“. Očito je da borba za opstanak Marije Zvijezde u Banjaluci nije bila ni najmanje lagana. Osim o. Ante i br. Mohora, koji su bili stupovi opstanka samostana, zatvaranju Marije Zvijezde usprotivili su se i bivši njeni članovi, koji su živjeli u austrijskom samostanu Engelszell, kao i sam opat imedijat Otto Assfalg, koji je do imenovanja opatom bio član Marije Zvijezde i želio se u nju vratiti. Upravo redovnici iz Mariawalda i Engelszella pružili su najveću potporu o. Anti da se upusti u obnovu teško oštećene opatijske crkve. Pokazalo se da ljubav čini čuda. Crkva je uz pomoć spomenutih samostana, međunarodnog „Caritasa“ i brojnih drugih dobročinitelja

obnovljena. Kroničar piše: „G.p. Tempo iz Zagreba izveo je radove prema sanacionom projektu „Industroprojekta“-inžinjeringa iz Zagreba. Ing. Sergije Kolobov dao je svoj najveći udio u tom poslu“. Radovi su započeli u siječnju 1970. godine i uglavnom su završeni u kolovozu 1971. godine.

Pojedina braća vraćaju se nakon toga u Mariju Zvijezdu. Nastanjuju se u malim sobicama iznad sakristije, kao

i u kućici koja je sagrađena u vrtu samostana.

Marija Zvijezda postaje župa

Biskup banjalučki mons. Alfred Pichler ustanovio je 13. svibnja 1973. godine župu Marija Zvijezda i prvim župnikom imenovao je o. Antu. Kapelanom novoosnovane župe imenovan je o. Antun - Tonči Goričanec. Svečano proglašenje nove župe bilo je 10. lipnja 1973. godine. Opatijska crkva postala je tako i župnom crkvom. U vrijeme osnutka župa je brojala oko 2.500 duša. Biskup Pichler posvetio je također novi oltar u obnovljenoj crkvi 8. prosinca 1973. godine. Oltar je izrađen po nacrtu o. Klause, redovnika iz Mariawalda. Po njegovim nacrtima preuređeno je cijelo svetište crkve. Mramor su ugradili majstori iz Pazina. Kroničar bilježi i ovo: „Uz posvetu novog oltara definitivno su uredene i dvije kapelice: sv. Josipa je sada kapelica Presvetog Oltarskog Sakramenta, a kapelica sv. Male Terezije postade

kapelicom krštenja. Ozvučenje crkve je istog dana stručno postavio ing. A. Matasić iz Zagreba“.

U jesen 1975. godine dovršena je obnova četiri velika reljefa u poprečnoj ladi crkve, koji su u potresu potpuno stradali. Radove je izveo Restoratorski zavod Hrvatske. Oni su pozlatili i monogram u apsidi crkve.

Tijekom proljeća i ljeta 1976. izgrađena je špilja Gospe Lurdske u dvorištu crkve. U

nju su ugrađeni pojedini dijelovi baldehina nad oltarom, kojeg je potres srušio.

U to vrijeme opat Fulgencije počinje ozbiljno pobolijevati. U veljači 1977. u Kloštru Ivaniću posjećuju ga opat Otto, imedijat Marije Zvijezde i dom Vinzenz, generalni prokurator reda, koji žele napokon riješiti razdvojenost redovnika na dva samostana. Kroničar bilježi: „Opat Fulgencije ne popušta nimalo, nego se razilaze sva trojica“. Povratak u Banjaluku za njega, nažalost, nije ni tada dolazio u obzir.

No, njegovo zdravstveno stanje bilo je sve teže i on umire 27. svibnja 1977. godine. Istoga dana lijes s njegovim tijelom prebačen je u Banjaluku. Pokopan je na samostanskom groblju 30. svibnja 1977. godine. Sprovodne obrede predvodio je biskup Pichler, a nazočio je i preosvećeni gospodin Andrej, episkop banjalučki, s trojicom svojih svećenika.

Preostali redovnici, nakon smrti opata Fulgencija, vratili su se iz Kloštra Ivanića do 1. studenoga 1977. godine. Tako je završila trapistička „odiseja“ u Kloštru Ivaniću.